

Национална бизнес поща

Инж. Мартин БОЙЧЕВ е роден на 14.09.1965 г. в Ямбол. Завършил е ПМГ в Стара Загора и МЕИ (сега Технически университет) - София. В частния бизнес е от 1990 г. Собственик и управител на "Клас Бойчев" ЕООД.

Зам.-председател на Клуб на работодателя-Стара Загора.

- Г-н Бойчев, какво е настроението в бизнеса на Стара Загора? Коментарът Ви за антикризисните мерки на правителството?

- Ако си настроен да не се предаваш, кризата е поредно предизвикателство, нещо, което ние сме изживявали. В сравнение с кризата от 1997 г, е бял кахър. Има 7-годишна периодичност на икономическите цикли. Кризата у нас ще отмине, когато ЕС постигне ръст и започне да възлага поръчки на български фирми. В момента САЩ са на ръст 5-6% за последното тримесечие, догодина следва Европа. Така че нашето излизане от кризата очаквам да започне да се усеща след година и половина. Цялостно - към 2015 г.

- Дотогава?

- Дотогава бизнесът трябва да се реформира. Например да си намали производствените разходите за енергия. Имаме около 10 пъти по-висока консумация на енергия в сравнение с Германия, Норвегия, Франция. Продукцията ни е по-скъпа и защото вкарваме повече енергия. Нямаме и собствени енергоизточници, с изкл. на лигнитните въглища в "Марица-изток". Вкарваме енергия и я плащаме на вносители, с което изсмукуваме и валутните си резерви. Трябва да свалим консумацията на енергия за единица продукт. Имаме нужда от радикална реформа, която доста по-лесно би била наложена, отколкото преди 2-3 години.

- Мнението, около което се обединява бизнесът на Стара Загора за антикризисните мерки на правителството?

- Имахме среща със сродни клубове от Пловдив, Асеновград и Пазарджик и всички сме единодушни, че са закъснели. Смятаме категорично, че не трябва да се променят данъците, защото бизнесът ще мине в сивия сектор. Той има нужда от ресурс - парите са водата, която върти мелницата. Според мен Дянков, който е банкер от много високо ниво, който обаче не успява да си наложи мнението, трябва да реши проблема с заем от МВФ или с друг дълг. Рано или късно. България се крепеше на няколко стълба - външни инвеститори - нови от които липсват, а старите едва се задържат, на пари отвън - всяка година емигрантите внасяха около 1 млрд. и нещо, но тях вече ги няма, и на строителството и туризма, които също ги няма.

В населението има 36 млрд. лв. свободни пари в депозити, които не влизат в оборота, защото няма доверие. Хората не знаят дали ако днес купят жилище, утре то няма да е по-евтино. Бизнесът, който разполага с пари, не инвестира, защото не знае утре ще има ли реализация инвестицията му. За да се върне доверието, трябва тотална реформа, бърза и открита. Никой не харчи пари при нереформирана система.

- Икономическата ситуация в Старозагорска област?

- Ние сме уникален град и като икономика. Тук има разнообразен бизнес, водещи бизнеси, още от времето на социализма. В редица предприятия с национално значение някога работеха висококвалифицирани и силно мотивирани специалисти. След приватизацията повечето от тях навлезнаха в частния бизнес. Другият фактор е комплексът "Марица изток", който консумира най-различни стоки и услуги и генерира невероятни парични потоци, които захранват различни други бизнеси. Третият фактор - Стара Загора си остана еснафския град, в добрия смисъл - занаятчийски град - тук предприемачеството е традиционно. На тази база бизнесът винаги е бил много силен. При нас няма тежка криза и защото нямаме такъв туризъм, като примерно Варна. Пострадаха строителните ни фирми, но очаквано.

- Има ли пазарната ниша, с която попълвате празнини?

- Аз например, като фирма, работя отопление и вентилации, последните месеци 90% от обектите ни са ремонт и поддръжка. Полагаме много усилия, търсим работа. По линия на ЕС има предвидени огромни средства за енергийна ефективност. И ако клиентите ни успеят да печелят проекти, за което и ние ще им помагаме, ние съответно ще имаме развитие.

Има и други неизползвани възможности, но те трябва да се търсят. Според мен България има невероятни резерви, но ни липсва свободата да ги откриваме и реализираме. Правителството трябва да направи по-съществена либерализация на пазара. Ние сме сравнително примитивна икономика, в сравнение с останалите страни от ЕС, а се опитваме да наложим високи европейски стандарти, които по принцип са рестриктивни и спират бурното развитие. България технологично е 50-60 г. назад и има нужда от рязко догонване. За да се случи то, ни е нужна свобода на пазара. Да няма толкова рестрикции. Бизнесът, за да се развива, иска свобода и прости правила. Погледнете колко лицензии имам, колко регистрации - всичко това са някакви режими, които спират развитието. Разните агенции, камари, на този етап от развитието ни са безсмислени и създават монопол на големите фирми. Монополите са пакост за България. В Западна Европа има големи концерни, но те са собственост на стотици хиляди хора и стотици консумират печалбата им, докато тук собствеността на монополите е концентрирана.

- Какво ще обсъждате в Клуба на работодателя на следващата си сбирка?

- Кризата и текущи проекти. Последното ни предложение към Общинския съвет на Стара Загора. Колегата Николай Колев предложи общината да имитира облигации, направи и схема за около 5 млн. лв. облигации. Това ще реши дефицитът на общината, а парите ще се използват за различни проекти. Нашето предложение за един от тях е изграждане на паркинг в центъра на града. Това ще реши проблема с паркирането, ще се създаде и допълнителна заетост на хора, ще се гарантират приходи от 100-200 000 лв. годишно след влизане в експлоатация. Могат да се направят и други неща.

Дима ТОНЕВА